

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 375/2025
16.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници из радног односа тужила АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић адвокат из ..., против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације са седиштем у Београду, као правног следбеника Агенције за приватизацију са седиштем у Београду и Републике Србије, које заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1686/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 16.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1686/24 од 17.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1686/24 од 17.07.2024. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновни, захтеви тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и тужила за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1686/24 од 17.07.2024. године, одбијене су, као неосноване, жалбе тужила и тужене Агенције за вођење спора у поступку приватизације и потврђена пресуда Трећег Основног суда у Београду П1 467/20 од 06.12.2023. године којом је одбијен приговор стварне ненадлежности суда и приговор месне ненадлежности суда у односу на првотужену, као неоснован; одбачен приговор месне ненадлежности овог суда у односу на првотужену, као недозвољен; дозвољено преиначење тужбе тужилама од 1-5 реда како је прецизирано поднеском од 24.03.2023. године, па је обавезана првотужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, правни следбеник Агенције за приватизацију из Београда, да као солидарно одговорна са компанијама „International CG“ ДП Београд – у стечају са седиштем у Новом Београду и „Generalexport“ ДП Београд у стечају, са седиштем у Новом Београду, тужилама од 1-5 реда исплати износе ближе наведене у изреци пресуде, са припадајућом законском затезном каматом; одбијен тужбени захтев свих тужила у делу тужбеног захтева којим су тражиле да се обавезе друготужена

Република Србија да солидарно са првотуженом, тужиљама исплати износе из става III, као неоснован; усвојен тужбени захтев тужиља за солидарну накнаду трошкова поступка, па је обавезана првотужена да свим тужиљама солидарно накнади трошкове поступка у укупном износу од 1.879.875,00 динара са законском затезном каматом од дана када се стекну услови за извршност пресуде па до исплате; одбијен тужбени захтев свих тужиља у делу тужбеног захтева којим су тражиле да се обавезе друготужена Република Србија да солидарно са првотуженом, тужиљама од 1-5 реда накнади трошкове поступка из става V изреке пресуде, као неоснован; одбијен захтев првотужене за солидарну накнаду трошкова поступка свих тужиља у износу од 50.000,00 динара као неоснован. Одбијени су захтеви тужиља за накнаду трошкова другостепеног поступка, тужене Агенције за вођење спорова у поступку приватизације за накнаду трошкова другостепеног поступка и тужене Републике Србије за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Против правноснажен пресуде донете у другом степену тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као посебној, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужиље су поднеле одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавање судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према одредби става 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, нису испуњени наведени законски услови за одлучивање о посебној ревизији тужене, пошто солидарна обавеза тужене постоји због пропуста њеног правног претходника - Агенције за приватизацију, у поступку усвајања социјалног програма, као органа надлежног за спровођење поступка реструктурирања послодавца тужилаца Компанија „International CG“ д.п. Београд и „Generalexport“ д.п. Београд. О овом питању изражен је став у пресуди Врховног касационог суда Рев2 1341/2016 од 31.01.2018. године, након одлуке Уставног суда Уж 2049/2013 од 04.10.2013. године, која је прихватила становиште у одлуци Уж 4639/2012 од 08.05.2013. године и која има правно дејство и према лицима која нису поднела уставну жалбу, а налазе се у истој правној ситуацији као и подносиоци уставне жалбе у том предмету, сагласно одредби члана 87. Закона о Уставном суду. По тако установљеној пракси, одговорност тужене произлази из пропуста да у програму реструктурирања утврди начин реализације и извор средстава за исплату спорних накнада, па пошто су новчана средства остварена продајом имовине субјеката приватизације пренета у стечајну масу јула 2016. године, правилно је оцењен као неоснован приговор застарелости потраживања, пошто објективни рок од пет година из члана 376. Закона о облигационим односима није протекао у време подношења тужбе у овој парници 18.09.2019. године.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у радном спору, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 11.04.2019. године, а преиначена 24.03.2023. године. Тужиоци се налазе у положају обичних (простих) супарничара из члана 205. став 1. тачка 2. ЗПП, када се вредност предмета спора меродавна за оцену дозвољености ревизије одређује према вредности главног захтева сваког од тужилаца посебно. Највећа вредност појединачног захтева о коме је одлучено побијаном пресудом је 11.060,78 евра, па како не прелази наведени имовински цензус, одлука је у ставу другом изреке донета на основу члана 413. ЗПП.

Тужена Агенција за вођење спорова у поступку приватизације није успела у ревизијском поступку, а наводи одговора на ревизију нису били потребни и нужни за одлуку о ревизији, па је одлука у ставу трећем изреке донета на основу одредби чланова 154. и 165. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић